

நற்சிந்தனை

(உரைநடைப் பகுதித் திரட்டு)

1965

௨

சிவமயம்

நற்சிந்தனை

(உரைநடைப் பகுதித் திரட்டு)

சிவதொண்டன் நிசையம்
யாழ்ப்பாணம்.

முதற்பதிப்பு — 1965.

இஃது

யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் சபையாரின்
இலவச வெளியீடு.

யாழ்ப்பாணம்

**ஸ்ரீ லங்கா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
வெளியிடப்பட்டது.**

பதிப்புரை

எங்கள் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த “நற்சிந்தனை” நூலாக வெளிவந்திருப்பதை அன்பர்கள் அறிவார்கள். நற்சிந்தனை செய்யுள் வடிவாகவும் உரைநடை வடிவாகவும் அமைந்துள்ளது. உரைநடைவடிவில் அமைந்த பகுதியிற் சிலவற்றைத் திரட்டிக் கையடக்கப் பதிப்பாக அச்சிடுதலினால், மாணவர்கள் பாடசாலை நேரங்களில் பிரார்த்தனை செய்யும்போது படிப்பதற்கும், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளிற் பயன்படுத்தவும் ஆன்மார்த்தம் பரார்த்தம் என்னும் இரண்டற்கும் உதவும் என்ற எண்ணம் சில அன்பர்களின் இதயங்களில் எழலாயிற்று. ஆதலால், செல்லுமிடந்தோறும் கையிலோ சட்டைப் பையிலோ கொண்டுசென்று விரும்பும்போதெல்லாம் பயன்படுத்தக் கூடியதாக இந்தக் கையடக்க நற்சிந்தனை உரைநடைத் திரட்டை இலவசமாக அச்சிட்டுதவுகின்றோம். அன்பர்கள் பயன்படுத்தி உய்வார்களாக, சிவயோகநாதன் திருவடி வாழ்க.

434, காங்கேயன் துறை வீதி, இங்ஙனம்,
வண்ணார்பண்ணை, சிவதொண்டன் சபையார்.
யாழ்ப்பாணம்.

எங்கள் குருநாதன்

ஈழவள நாடு எங்கள் தாய்நாடு. இந் நாட்டின் வடபாலுள்ள சிறந்த நகரம் செந்தமிழ் வழங்கும் யாழ்ப்பாணம் ஆகும். இந் நகரின் தென் திசையில் உள்ளது கொழும்புத்துறை என்னும் சிற்றூர். இவ்வூரின் கண் நிலவி நானிலமெங்கும் அருளொளி வீசிய ஞானகுரவனே எங்கள் குருநாதன். எல்லாரும் இவர்களைக் கொழும்புத்துறை யோக சுவாமிகள் என்று அழைத்து வரலாயினர்.

இவர்களது தந்தையார் பெயர் அம்பலவாணர். தாயார் பெயர் சின்னாச்சியம்மை. சுவாமிகளின் பிறப்பிடம் மாவிட்டபுரம். பெரும்பாலும் வாழ்ந்து வந்த இடம் கொழும்புத்துறையேயாகும்.

இவர்கள் வாலிபராக இருந்த காலத்தில் நல்லூரில் செல்லப்பாச் சாமியார் என்னும் திருப்பெயர் பூண்ட மாபெருந் தவத்தினராகிய சிவஞானியார் வாழ்ந்து வந்தார். இச் சிவஞானியாரே எங்கள் சுவாமிகளின் ஞானகுரு ஆவார். இவர்களுக்கு ஆளானபின் சுவாமிகளின் இனசனத் தொடர்புகள் தாமாகவே கழன்றுவிட்டன. செல்லப்பாச் சாமிகளையே தமது தாயாகவும், தந்தை

யாகவும் இறைவனாகவும் கொண்டு அவர்களுக்கே தாம்
 மீளாவடிமையாயினார்கள். அக் குருநாதன் வாக்கு இவர்
 களுக்கு வேதவாக்காயிற்று.

குருமூர்த்தியின் அருட்டிருநோக்கம் பட்டதும்
 பாசம் எரிந்தொழிந்தது. ஞானம் பிரகாசிக்கத் தொடங்
 கிவிட்டது. ஞானம் பிரகாசிக்கச் சிவானந்தம் மேலிட்
 டது. அப்பொழுது அதனுள் அமுந்தியிருக்கும் நிலையும்
 கைகூடியது. குருவருள் பெற்றுக் குணமென்னும் குன்
 றேறி நின்ற சுவாமிகளுக்குச் சித்தியும், பத்தியும்,
 முத்தியும் எய்தின.

ஆசான் அருளால் அகந்தை அழிந்தது
 ஆசான் அருளால் அருண்மழை போழிந்தது
 ஆசான் அருளால் ஆனந்தம் விளைந்தது
 ஆசான் அருளால் ஆசான் ஆயினேன்.

— நற்சிந்தனை

சிவயோகியாயும், சிவஞானியாயும் சீவன் முத்தராயும்
 துறவிவேந்தராயும் திகழ்ந்து ஏறத்தாழ அரை
 நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேல் எங்கள் மத்தியில்
 நடமாடும் தெய்வமாக வாழ்ந்து, எண்ணற்ற ஆன்மாக்களை
 ஈடேறச் செய்தவரும் இன்றும் தோன்றாத துணை

வராக எம்முடனிருந்து எங்களை வழிநடத்துபவருமாகிய
இவர்கள் கருணைக்குக் கைம்மாறு முளதாமோ!

காலத்திற்குக் காலம் பல அடியார்களுக்குக் கவி
தைகள் மூலமும் உரைநடை மூலமும் கூறிய அவர்க
ளது அரிய உபதேசங்களின் தொகுப்பே நற்சிந்தனை
என்றும் நூல்வடிவமாக மிளிர்கின்றது. இந்நூலின்
முதலாம் பதிப்பு 1959-ம் ஆண்டிலும் இரண்டாம்
பதிப்பு 1962-ம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன.

தேளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தேளிவு குருவின் திருநாமஞ் சேப்பல்
தேளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தேளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.

— திருமந்திரம்

உ

காப்பு

தந்தி முகத்தனைச் சங்கரன் மைந்தனைத்
தொந்தி வயிறனைத் தோடணி செவியனை
இந்திர னுக்கரு ளீந்த இறைவனை
மந்திர ரூபனை நான்மற வேனே.

— நற்சிந்தனை

குருநாதன் அருள்வாசகம்

நமது உயிருக்குயிராய் இருப்பவர் கடவுளே.

ஆகையால் நாம் அவருடைய உடைமை.

அவருடைய அடிமை.

நம்முடைய அசைவெல்லாம் அவருடைய அசைவே.

நாம் அவரை ஒருபோதும் மறந்திருக்க முடியாது.

நமக்கு ஒரு குறைவுமில்லை.

நாம் என்று முள்ளோம்.

எங்கு மிருக்கிறோம்.

எல்லா மறிவோம்.

இப்படியே நாம் இடையறாது சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கீழ்மையான குணங்களைப் போக்கி மேலான தெய்வ தத்துவத்தை அடைவோமாக.

‘சந்ததமு மெனதுசெயல் நினதுசெயல்
யானெனுந் தன்மை
நினையன்றி யில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவமிதுவே.’

என்னும் தாயுமானவர் அருமைத் திருவாக்கே இதற்குப் போதிய சான்று.

“அஞ்சுவ தியாதொன்றுமில்லை, அஞ்ச வருவதியாதொன்றுமில்லையென்னு மான்றோர் மெய்ம்மொழி நம்மைப் பிறப்பிறப்பாகிய கடலைக் கடப்பிக்குந் தெப்பம்”. இதைத் துணையாகக் கொண்ட வெமக்கென்ன குறை? ஆதலால் நிறைந்த மனத்துடன் இந்தப் பெரும் பிரயாணத்தைச் செய்வோமாக.

“அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கும்
நிகரிலிறை நிற்கும் நிறைந்து”

சிவனடியார்

நாங்கள் சிவனடியார்.

ஆதியுமந்தமும் இறப்பும் பிறப்பும் இரவும் பகலும் சுகமும் துக்கமும் எங்களுக்கில்லை யென்னும் திருமந்திரத்தை எவனொருவன் மறவாமல் தியானஞ் செய்கிறானே அவனுக்கு ஒரு குறையும் வராது.

எதை நீ பாவனை செய்கிறாயோ அது நீ யாவாய்.

இதற்கெல்லாம் விடாமுயற்சி, அதாவது சலியாமை வேண்டும்.

பாடுபட அஞ்சுவவனுக்கு ஒரு பிரயோசனமு முண்டாகாது; பாடின்றிப் பட்டங் கிடையா தென்பது உலக வழக்கம்.

காரியசித்தி எய்தும் வரையும் விடாமுயற்சி செய். நீ ஏன் ஓயாமல் கெட்ட காரியங்களைச்

சிந்திக்கிறாய்? அச் சிந்தனையை விட்டு முழுமனத் தோடு தெய்வத்தை வணங்கு. உனக்கு விதிவசத்தாற் பொருந்துவனவற்றை உவகையோடு ஏற்று நடத்து. இறுதியில் யாவும் ஜெயமாகும்.

அது அப்படி யுள்ள காரியம் என்பதைச் சதா நெஞ்சிற் பதித்துக் கொண்டு இயல்பாய் உனக்கு வரும் வேலைகளையும் கடமைகளையும் செய்து கொண்டிரு.— அல்லது அவற்றை விட்டிரு. எதுவும் சரியே.

செய்தலிலும் செய்யாமையிலும் அது தங்கியிருக்கவில்லை. கருமம் இல்லாமையை விரும்பாதே. கருமத்தைப் பற்றாதே. செய்தல் செய்யாமை இவற்றுள் இயல்பாய் எது உனக்கு அமைகின்றதோ அதையே பற்றி நில்.

நான் ஒரு யோகமும் அறியேன். சாதனையும் அறியேன். நான் அறிந்தது எல்லாம் ஒழுக்கமே. ஒழுக்கமே எல்லாந் தரும்.

உபதேசம்

ஒழுக்கம் உயிரினுஞ் சிறந்தது. ஒழுக்க முடையார் எல்லாமுடையார். ஒழுக்கங்களாவன: கொல்லாமை, கள்ளாமை, பிறர் வசை உரையாமை, பிறர் பொருள் கவராமை, தாழ்மை, பொய்யுரையாமை முதலியனவாம்.

எக்கருமத்தைச் செய்யும் பொழுதும் ஊக்கத்தோடும் சிரத்தையோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் செய்து பழகுதல் வேண்டும். அப்படிச் செய்து பழகிவந்தால் மன உறுதி உண்டாகும். அஃதாவது மனம் ஏகாக்கிர சித்தத்தைப் பொருந்தும். பொருந்தவே ஆன்ம சக்தி அதிகரிக்கும். நினைத்த காரியம் நினைத்த மாத்திரத்திலே உண்டாகும். இவர் பகைவர், இவர் உறவினர் என்ற பாகுபாடு சித்தத்திற் புகுந்து கவலையை உண்டாக்காது.

எல்லாம் என்னிடத்தே உண்டாகின்றன; எல்லாம் என்னிடத்தே நிலைத்திருக்கின்றன; எல்லாம் என்னிடத்தே ஒடுங்குகின்றன என்ற தூய்மையான

எண்ணம் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் எனக்கொரு குறைவுமில்லை; என்னிடத்திலே எல்லோரும் அன்பாய் இருக்கிறார்கள்; நானும் எல்லாரிடத்திலும் அன்பாய் இருக்கிறேனென்று அடிக்கடி நினைந்து நினைந்து சாதிக்க வேண்டும். இப்படியே இடைவிடாமற் பழகிவந்தால் எல்லாமறியும் ஆற்றலும் எல்லாஞ் செய்யும் வல்லமையும் எளிதிற் கைவரும்.

ஓம் தத் சத் ஓம்

பகைத்தலும் விரும்புதலும் இல்லாதவன் சந்நியாசியாயினுஞ் சரி. இல்லறத்தானாயினுஞ் சரி. அவனே பரமபுருடன். அதாவது அவன் சீவன் முத்தனென்று பெரியோர் சொல்லுகிறார்கள். இயற்கையோடு அளவளாவி வாழுதல்தான் பேரின்பம். அது ஒரு மாதிரியல்ல; உண்மை உணர்ச்சி. தனக்குத் தான் உண்மையாக விருந்தால் யாவும் விளங்கும். தன்னைப்போல மற்றவர்களையும் நேசித்தலே 'தவம்'. அதுவே அறம்.

எங்குஞ் சீவம்.

சிவதொண்டு

I

நாங்கள் சிவனடியார்கள். எங்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. சிவதொண்டு செய்வதே எங்கள் தொழில். அதற்காகவே நாங்கள் பூமியில் வாழுகிறோம்.

சந்திரன் சிவதொண்டு ஆற்றுகின்றது. சூரியனும் ஏனைய கிரகங்களும் அத்திருப்பணியையே செய்கின்றன. தேவர்களும் அசுரர்களும், கின்னரர், கிம்புருடர், வித்தியாதர்களும் அப்படியே தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

அனைத்துஞ் சிவன் செயல், அவனன்றி அணுவும் அசையாது. நாம் இழந்து போவதுமொன்றுமில்லை. ஆதாயமாக்கிக் கொள்வதும் ஒன்றுமில்லை. இருந்தபடியே இருக்கின்றோம்.

நமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் ஒருவருமில்லை. நமக்கு இதம் அசிதம் இல்லை. மரணம் பிறப்பில்லை.

வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லை. மண்ணாதி ஆசையில்லை. மனமான பேய் இல்லை. காலதேச வர்த்தமானம் நமக்கில்லை. நாம் அனைத்துக்குஞ் சாட்சியாக விளங்குகின்றோம்.

ஓம் தத் சத் ஓம்

II

நாங்கள் சிவனடியார்; நாங்கள் சிவனடியார்; நாங்கள் சிவனடியார்; நாங்கள் சிவனடியார். இது சரியை; இது கிரியை; இது யோகம்; இது ஞானம்; இது மந்திரம்; இது தந்திரம்; இது மருந்து.

இந்தத் தியானத்தில் நிலைத்தலே நிஷ்டை; இந்த நிஷ்டையுடையோர்க்குச் சீலமில்லை; தவமில்லை; விரதமில்லை; ஆச்சிரமச் செயலில்லை.

இவர்கள் தாம் விரும்பிய வண்ணம் மண்ணில் வாழ்ந்தார்கள்; வாழுகிறார்கள்; வாழ்வார்கள். இவர் பெருமை யாவருமறியார்; கற்கண்டின் இனிமை கற்கண்டை உயிபவர்க்கே தெரியும்.

ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை.
எப்பவோ முடிந்த காரியம்.
நாமறியோம்.
முழுதும் உண்மை.

முழுதும் உண்மை

உனக்குச் சொல்லுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நாங்கள் எல்லாம் தேவ சந்நிதானத்தில் இருக்கிறோம். இது ஒரு பெரும் சத்தியம். யாவும் இருந்த படியே நடந்து வருகின்றது. கிலேசமோ, அன்போ, பகையோ, இவையாவும் பகவானுடைய விளை யாட்டு. இவை என்றும் இப்படியே. நாமும் அப் படியே. பிறப்பைப்போல இறப்பு. புகழைப்போல இகழ். நன்மையைப் போலத் தீமை. முழுதும் உண்மை. முன்னிலை இன்றித் தன்னிலையில் யாவும். இயங்காமல் இயங்கு. முடிவைக் காணோம்.

அதுதான்,

சுற்றிச் சுற்றிச் சுப்பருடைய கொல்லை.
என்றும் மறவாதவன்

தவம்

தவத்திலே மேம்பட்டவர்களைக்கூட இந்திரியங்கள் வரம்புகடந்து இழுத்துச் செல்கின்றன. ஆதலால் அவற்றை வெல்வதற்குச் சிவத்தியானஞ் செய்க. அதனால் மாத்திரந்தான் புலன்களைத் தன் வசப்படுத்தத்தக்கது. ஆகவே இடைவிடாமற் சிவத்தியானஞ் செய். மனிதன் விடயங்களைக் கருதும் போதெல்லாம் பற்றுண்டாகிறது. பற்றுதலால் விருப்பம் உண்டாகிறது. விருப்பத்தாற் சினம் பிறக்கிறது. சினத்தால் மயக்கம். அம்மயக்கத்தால் தவறுதல் உண்டாகும். ஆதலால் உன்னைச் சிவத்தியானத்தால் காத்துக்கொள்.

நாங்கள் எங்கள் சிறுமைக் குணத்தினால் இயல்பழிந்து தரும வழியினின்று தவறுகிறோம். தவறுதல் நீங்கித் திடமுண்டாகச் சிவத்தியானமே சிறந்த கருவியாகும். இந்த உலகத்தில் மிகுந்த செல்வமிருப்பினும், வாணரை ஏவல்கொள்ளக் கூடிய வல்லமையிருப்பினும் நாங்கள் புலன்களை அடக்கியாளுதல் முடியாது. ஆதலால் திருவருளை முன்னிட்டு மனத்தைப் புலன்வழிச் செல்லாமல் அடக்கி

யாள். இதுதான் தவமென்று பெரியோர் சொல்வர். அதைவிடுத்து இடம்பமான வேள்வி முதலியவை செய்வதால் திடமுண்டாகமாட்டாது.

நீ யார்?

சொல்வதை மிகவும் கவனமாகக் கேள். நீ யார்? உடம்பா? மனமா? அன்றிக் கண், காது, வாய், மூக்கு முதலிய அவயவங்களா? இல்லை. ஏன்? எனது உடம்பு எனது கையென்று சொல்லுகிறதனால் நான் உடம்பைவிட வேறு பொருளல்லவா? ஆம். பின்னை நான் எப்படிப்பட்டவன்? அழிவில்லாதவன் ஆகையால் எனக்குப் பயம் முதலியன வரலாமா? இல்லை. ஆனால் சரீர மன தர்மத்தையொட்டிப் பாவத்திற்குப் பயப்பட வேண்டும். புண்ணியத்தைச் செய்ய வேண்டும். புத்திமான்கள் இப்படி நினைந்தும், செய்தும் பேரின்பத்துக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் பாத்திரமுள்ளோராகின்றனர். நிலம், காற்று, தண்ணீர், நெருப்பு வானம் இவைகளாலாக்கப்பட்ட வீட்டில் பகவான் வசிக்கிறார். ஆனபடியால், வீட்டைச் சுத்தமாயும், மனத்தைச் சுத்தமாயும் வைத்து அமைதியாய் நட. — என்றும் மறவாதவன்

சிவோகம் பாவனை

I

தெய்வத்தை நம்பு. முழுமனத்தோடு நம்பு. உலகில் உனக்கினியதெனத் தோன்றும் எவற்றிலும் இனியதாகநினை. அதைவிட வேறில்லை என்று நினை. இருக்கும் போதும் நிற்கும் போதும், நடக்கும் போதும் கிடக்கும் போதும் நினை. உனது நரம்பிலும் தசையிலும் இரத்தத்திலும், தெய்வமென்றும் நினைவே நிறைவதாக. நானில்லை, கடவுளே இருக்கிறாரென எண்ணு. கடவுளைக் கும்பிடுதலே வாழ்வின் இலக்காக வைத்துக்கொள். எவன் எதை நினைக்கிறானோ அவன் அதுவாகிறான். கடவுளை உனது உள்ளத்தில் வைத்து வளர்ப்பாயாக. எல்லாம் அருடைய செயலாகுக. ஈற்றில் எல்லாம் அவனாகவே காணப்படும்.

II

சிவபெருமான் அத்துவிதமாக இருக்கிறார். அடியேன் அவரே எனத் தியானிக்கும் மகிமை

எனக்குண்டு. ஒருவன் எப்படிப் பாவனை செய்கிறானோ அவன் அப்படி ஆகிறான். ஆகையால் 'நான் அவனே' என்று தியானஞ் செய். அப்போது உன் செய்கைகள் அனைத்தும் அவன் செய்கையே யாகும். அவனைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லை. அவனே அனைத்தும். அப்படியான அவனே தன்னைப் பல கோலங்களாக்கி விளையாடுகிறான்.

அவனுக்குப் பிறப்பிறப்பில்லை. ஆதியந்தமில்லை. ஒரு மாறுதலுமில்லை. முழுதுமுண்மை.

ஓம் சாந்தி

நாம் கடவுளை உள்ளத்தில் வளர்க்கிறோம்.

நாம் அவருடைய தாய்.

நமக்கு மவருக்குமொரு குறைவுமில்லை.

நம்மை அவர் பிரிய முடியாது.

முழுதும் உண்மை.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

சன்மார்க்கம்

குரங்குபோல் மனங்கூத்தாடுகின்றதே.

இதன் கூத்தை எப்படி யடக்குவதென்று தெரியவில்லையே. நன்று சொன்னாய். இதற்கு நல்ல மருந்துன்னிடமுண்டு. நீ அதை மறந்து போனாய். சொல்லுகிறேன் கேள்.

சிவத்தியான மென்னும் மருந்தைத் தினந்தோறும் சாப்பிட்டு வா. மனக்குரங்கின் பிணி மாறும்.

அதைச் சாப்பிடும்போது அனுபானத்தைக் கூட்டிச் சாப்பிடு. அதுவு முன்னிட முண்டு.

அது என்னவென்றால்; நாவடக்கம், இச்சையடக்கமென்னுஞ் சரக்கோடு சேர்த்துச் சாப்பிடு.

இதுவும் போதாது.

பத்திய பாகத்திலேதான் முற்றுந் தங்கியிருக்கிறது. அதுவு முன்னிட முண்டு.

அது என்னவென்றால்; மிதமான ஊண், மிதமான நித்திரை, மிதமான தேக அப்பியாசம் என்பவையே. வெற்றி நிச்சயம்.

ஆன்ம லாபத்தின் பொருட்டிதைச் செய்.

மனத்தை ஒருவன் அடக்கி வெற்றி கொள்ள முழுமனத்தோடு விரும்புவானால் சிவத்தியானத்தைத் தினந்தோறும் செய்து வரக் கடவன்.

படிப்படியாக அவன்மன மொடுங்கி வருவதை அவன் கண்கூடாகக் காணுவான்.

சாந்தம், பொறுமை, அடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் அவனிடத் துதிக்கும்.

அவன் மன மெந்தநேரமும் மகிழ்ச்சியுடையதாகவே இருக்கும். இகழ் புகழிரண்டினாலும் இழிவடையான். அந்தராத்மாவிலே சுகிப்பான். பிறர் சுகம் தன் சுகமென்ற எண்ணம் பெருகும்.

கைவிளக்கை யொருவன் கொண்டு செல்வானால் இராக்காலத்தில் அவன் மனங் கலங்குவானா?

கலங்கான். அப்படியே சிவத்தியானத்தைச் செய்து வருவானால் மாயவிருள் அவனை யடையுமா? அடையாது.

போதனையிலுஞ் சாதனை சிறந்தது.

ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை.

ஆன்ம லாபமே பொருளெனக்கண்ட அறிஞர் அறித்தியமான இந்த உலக இன்ப துன்பத்தின் மயங்காது தாமரையிலையில் நீர்போற் சகத்துடன் கூடிவாழ்வார். ஆன்மலாபத்தைப் பெற நினையாதவர் இந்த உலகத் துன்ப இன்பத்தினுற் கலங்கித்தியங்கித் திரிவார்கள். ஆன்ம லாபத்தையே குறிக் கோளாகக் கொண்டு நன்மை தீமையை வென்று நான் என தென்னும் அநங்கார மமகாரங்களைக் களைந்த அறிஞர் இறைவன் திருவடிநிழலில் பிறப்பிறப்பற்றுப் பேரின்பத்துடன் வாழ்வார்.

அஃதறியா அறிவினிகளே துன்பக் கடலிலே வீழ்ந்து எரிவாய் நிரயத்துக் காளாவார்.

வண்டுகள் பூவைக் கிண்டித் தேனை உண்டு ஒன்று மறியாது கிடப்பது போல் பக்தனும் சித்தமாகிய பூவைச் சிவத்தியானத்தினால் கிண்டி ஆங்குவரு மானந்தத்தேனை யுண்டு ஒன்று இரண்டு, நன்று தீதென்றறியாமற் தேக்கிக் கிடக்கிறான்.

ஒரு கமக்காரன் தன்னுடைய நிலத்திலே நல்ல வித்தையிட்டு அதிலுண்டாகுங் களையைக் களைந்து, விளையுந் தானியத்தை யொன்று சேர்க்கிறான்.

அதுபோலப் பக்தனும் சிவமாகிய நிலத்திலே பக்தியென்னும் வித்தை வித்திக் காமக்குரோத லோபமோக மதமார்ச்சரியமென்னுங் களையைக் களைந்து சிவபோகமென்னுந் தானியத்தைச் சேர்த்து வைத்துப் புசிக்கிறான்.

பூலோகமாகிய நந்தன வனத்திலே சீவர்களாகிய மலர்கள் மலர்ந்து கிடக்கின்றன. சிவன் அதைக்கண்டு மகிழ்கிறான்.

பொற்கொல்லன் பொன்னை யெடுத்துப் பல பூண்களைப் படைக்கிறான்.

சிவனாகிய பெரிய பொற்கொல்லன் ஆன்மாவாகிய பொன்னை யெடுத்துச் சீவர்களாகிய பல பணிகளையு மாக்குகிறான்.

வைத்தியன் பல மூலிகளையு மெடுத்து ஒன்றாக்கி
நோய்க்கு மருந்து கொடுத்து நோயை மாற்றுகிறான்.

பெரிய ஞான வைத்தியனும் தனு கரண
புவன போகங்களை ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து அதன்
நோயை மாற்றி இன்ப வீட்டில் வைக்கிறான்.

தாய் தனது குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுச்
சாமான்களைக் கொடுத்து மகிழ்விக்கிறாள்.

சிவபெருமானுந் தன் குழந்தைகளாகிய எங்
களுக்குப் பலவிதமான இன்பங்களையுந் தந்து
மகிழ்விக்கின்றான்.

பொறி வழியே போந்து மனம் அலைய அறி
ஞர் இடங்கொடார். ஏனெனில் ஆத்மாவே
தானென அறிந்தவர்கள் ஆசை நோய்க்கு இடங்
கொடுப்பாரா? அன்று.

அவர்தம் பெருமையை வேத சிவாகமங்களும்
புகழ்கின்றன.

இவர்களைக் கண்டால் கல்லுங் கரையும்.

அனைத்தினும் வெற்றி யுண்டு.

நானே நீ

என்னுடைய இராச்சியத்தில் இராப்பகலில்லை. நன்மை தீமையில்லை; நீ நானில்லை. இன்றைக்கு நாளைக்கு இல்லை. பெரிது சிறிது இல்லை. நீயுமிந்த இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமாகில், அங்கு முழுமனத்தோடு வெளியேறக் கடவை; புகையிரதம் வேண்டிய தில்லை, மாட்டுவண்டி தேவையில்லை; பின் என்ன வேண்டுமாகில் வைராக்கியமென்னும் புதுக்காத வண்டிலும், சாந்தம் என்னும் இரண்டு வெள்ளை எருதுகளும், மனப்பாக்கிய மென்னுஞ் சமையாத சாதமும், யாசகமென்னும் அங்கவஸ்திரமும், ஞானமென்னும் மூக்குக் கண்ணாடியும் எடுத்துக்கொண்டு பின்முன் நாடாமல் வரக் கடவை. அப்பொழுது நீ காணவிருக்கும் காட்சிகளை என்னுற் சொல்ல முடியாது. கடவுளே சாட்சி.

சிவத்தியானம்

ஓ மனிதனே! நீ உண்மைப் பொருள்.

கேடற்றவன். உனக்கு ஒருவருங்கேடு வினைக்க முடியாது.

நீ இங்கும் அங்கும் எங்கும் உள்ளவன். நித்தியன்.

உறுதியுடனே சிங்கம் கானகத்தில் திரிவது போல் உலகமாகிய கானகத்தில் திரி.

எந்த விதத்திலும் தளர்வடையாதே.

ஒரு நூதனமு மிங்கில்லை. முழுதுமுண்மை.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.

ஓ மனிதனே! வானம் வந்தாலும் பூமி வந்தாலும் ஆட்சிசெய்யக் கருதாதே.

சாட்சியாயிரு. மாட்சி உன் பிறப்புரிமை.

அது என்ன வுபாயத்தாலு மடையப்படுவ

தொன்றன்று. அப்படியுள்ள காரியம். மற்றனைத்
துஞ் செப்படிவித்தை. அறிவு, அறியாமை உன்
னிடமில்லை.

நீ பரமாத்மா.

॥ ஓம் தத் சத் ஓம் ॥

ஓ மனிதனே! சற்றுப் பொறுமையாயிருந்து
பார். நீ யாரெனத் தெரிந்து கொள்வாய். துயரு
றத் தகாத காரியங்களில் துயருளுதே. துன்பமும்
இன்பமும் உலக நடவடிக்கைகள். நீ சித்துப்
பொருள்.

உன்னை ஒன்றும் தாக்கமாட்டாது. எழுந்திரு.
வீழித்துக்கொள். சிவத்தியான மென்னுந் திறவு
கோலால் மோகடி வீட்டின் கதவைத்திறந்து பார்.
எல்லாம் வெளியாகும்.

॥ ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ॥

ஓ நண்பனே! உன்னை யார்தான் பாவிசென்று
சொல்ல வல்லான். ஏன்?

நீ சிவத்தின் அம்சமல்லவா? மறந்து போனாய். ஓம் தத் சத் ஓம் என்று ஓயாமற் சொல்லு. உன் முழுமனத்தோடும் இறைவனுக்கு உன்னை ஒப்புக் கொடு.

சிவத்தியானத்தை அசட்டை பண்ணாதே. நற்றில் யாவும் நன்மையாய் முடியும். சோம்பலுக்குஞ் சோம்பலின்மைக்கும் நீ கட்டுப் படாதே.

அதிகப் பேச்சில் என்ன பயன். பண்படுத்தப் பட்ட தரையிலன்றே நல்ல பயன் வரும். அஞ்சாதே.

நாங்கள் சிவனடியார். சிவபெருமான் என்றுள்ளவரோ அன்று நாழுமுள்ளோம்.

வெப்பந் தட்பம், இன்பம், துன்பம், இளமை, முதுமை இயற்கையின் குணங்கள்.

இவைகளின் தீண்டுதலால் நாமேன் கவலைப் படுவான். இவைகள் தோன்றி மறைவன. நாமோ தோன்றுவதுமில்லை. மறைவதுமில்லை.

உண்மை இன்மை யாகாது. இன்மை உண்மை யாகாது.

எல்லாஞ் சிவன் செயலென்ற எங்களுக்குக் குறைவு முண்டோ? நிறைவு முண்டோ? நாம் சிவ பெருமானென்ற நூலிலே கோக்கப்பட்ட பல நிற முள்ள மணிகளை யொப்பவர். நூலறுவது மில்லை. நாங்கள் சிதறிப்போவதுமில்லை. பலபடக் கூறுவ தால் பயனில்லை.

॥ ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ॥

ஓ சினேகிதா! நீ சிவனடியானென்று முழு மனத்தோடும் நினை. எல்லா வெற்றியு முன்னிட முண்டு. அதற்கு மேல் வேறென்று மில்லை. யாவு முன் காலடியில்.

॥ ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ॥

குரு வாசகம்

ஆத்துமா நித்தியமானது, பிரிவில்லாதது, பூரணமானது. சரீரமோ அழியுந் தன்மையுள்ளது. பிரிவுள்ளது. இப்படி யிருக்கையில் நாங்கள் இவ் விரண்டையுஞ் சரியென்று சொல்ல முடியுமா? அப்படி நாங்கள் சொன்னால் இதிலும் பெரிய பாவமும் பழியும் வேறுண்டோ?

ஆத்துமா எல்லாத்துக்கு மாதியாயுள்ளது. யாவையும் ஆளுகின்றது.

சரீரமோ தொடக்கமுடையது. ஆளப்படுந் தன்மை யுடையது.

இப்படி யிருக்கையில் நாங்களிவ்விரண்டையும் ஒன்றே டொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியுமா? அப்படி யொப்பிட்டால் இதிலும் வேறு பழி கிடையாது.

இயற்கையிலே ஆத்துமா அறிவுடையது. தூய்மையானது. சரீரமோ அறியாமை யுடையது.

தூய்மை யற்றது. இவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டால் இதிலும் அஞ்ஞானம் பிறிதுண்டோ?

ஆத்துமா பிரகாசமுடையது. அதாவது சுயம் பிரகாசமுடையது. சரீரமோ இயற்கையிலே இருள் மயமானது. இவ்விரண்டையு மொப்பிடலாமா?

யாரொருவன் தன்னைச் சரீரியென்று நினைக்கிறானே ஐயோ, அவனிலுங் கீழ்மகன் யார்?

யார் ஒருவன் தன்னுடைய சரீரமென்று சொல்லுகிறானே அவன் மட்பிண்டத்தைத் தன்னுடையது என்று சொன்னது போலிருக்கும்.

யார் ஒருவன் தன்னைப் பூரணனென்றும், நித்தியன் என்றும், இயற்கை அறிவுடையவனென்றும் நினைக்கிறானே அவன் உண்மை யறிவாளி. அவனுக் கிணையாக ஒரு தெய்வமு மில்லை.

யார் ஒருவன் தன்னை ஓர் அழுக்கும் பற்ற மாட்டாதென்றும், மாறுபாடில்லாதவனென்றும், தூய்மையிலுந் தூய்மை யென்றும் நினைக்கிறானே

அவனை அறிவாளிகள் ஞானி யென்று சொல்லுவார்கள்.

வேதம் ஆகமம் யாவும் இந்த உலகம் முழுவதும் தெய்வமே நிறைந்திருக்கிற தென்றும் அதை விட வேறுயாது மில்லை யென்றும் முறையிட நாங்கள் எப்படி உலக மிருக்கிறது சரீர மிருக்கிற தென்று நினைக்கலாகும். அப்படி உலகம், சரீரம் வேறாயிருக்கிறதென்றால் இதைவிடப் பழி பிறிதுண்டோ? ஆன்றோரும் 'நின்னாவார் பிறரன்றி நியே ஆனாய்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

இன்றோன்ன பல காரணங்களாலும் கடவுளைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. யாவு மவன் செயல்.

சொல்லெல்லாம் மோனம்
தொழிலாதியும் மோனம்
எல்லாம் நன்மோன நிறைவே.

எல்லாஞ் சிவம்

பார் எல்லாஞ் சிவமயமாய் இருக்கின்றன. அப்போது நீ யார்? நான் யார்? ஐயா யார்? மற்றும் எல்லாம் என்ன? சிவமல்லவா? இன்னுஞ் சந்தேகமா? பயமா? பார். நான் உன்னுடனும் நீ என்னுடனும், எல்லாம் ஒன்றாகவும், ஒன்று எல்லாமாகவும் ஒருவிதமான மாறுதலும் அடையாமல் இருந்தபடியே இருக்கின்றது. எழுந்திரு. வரவரப் படி. காலமில்லை

சுகம். சுகம். சுகம்.
பிறவாதவனிறவாதவன்

X

எங்குஞ் சிவமென்பர் பெரியோர். வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்துப் பார்த்தா லுலகத்தவர் போலிருப்பர் பற்றற்றவரே!

X

ஆர் நிக் ருனக்குப் பார்சிவம் எங்கும்? ஆர் பகை? ஆர் நட்பு? செய்வது பூசை, நினைப்பது மந்திரம், படிப்பது தேவாரம்.

உய்ந்தாய் உய்ந்தாய்,

பலபடச் சொல்வதில் பலன் ஒன்றுமில்லை.

சிவபக்தி

சிவபக்தி மாத்திரந்தான் மனிதனைப் பாக்கியவானாக்கும். மற்றையவனைத்தும் பிரயோசனமற்றவை. ஆகையால் இடைவிடாமற் சிவத்தியானம் பண்ணு. ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. வெற்றியுன்சொந்தம். எத்தனைமுறை தவறினாலும் தைரியத்தைக் கைவிடாதே. தவறுதல் சடசம்பந்தமானது. நீயோ சித்துப்பொருள் (அதாவது அறிவுப்பொருள்). நீயொரு நாளும் அழிய மாட்டாய். எழுந்திரு! விழித்துக் கொள்! காரியங் கைகூடும்படும் வழியிலே தங்கிவிடாதே! உற்சாகத்தோடு முன்னேறிச் செல். உனக்குச் சகல சத்தியுங் கட்டுப்படுவதைக் காண். வீண்வாத தர்க்கத்திலே நாளைப் போக்காதே. நீ எங்கே போகிறாயோ அங்கே உன்னுடன் பகவான் வருவார்.

வெளிமாதிரி யொன்றுஞ் செய்யாதே. உனக்குள் நீ பெலத்துக் கொள். சமயமென்பது ஒரு மாதிரியு மற்ற தனித்த நிலை. உடல் பொருள் ஆவி முன்றையும் பகவானுக்கு ஒப்படை. அதன்பின் உன்னைப் பற்றிய காரியங்களைக் கைவிட்டுவிடு. அனைத்தும் அவனே பார்.

உத்தம இரகசியம்

நாங்களெல்லாம் ஒரே சமயத்தையும் ஒரே சாதியையும் சார்ந்தவர்கள்; எங்களுக்குள் ஒரு மாறுதலும் இல்லை. நாங்கள் பரிசுத்தரும், தெய்வத்துவத்துள் வைக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். வித்தியாசம் வித்தியாசமான மாறுதல்கள் யாவும் உண்மைச் சுவாவத்தின் சிறப்புக்களாக இருக்கின்றன. இவைகளை மாயை எனப் பெரியோர் சொல்வர். ஒழுக்கத்தினால் வசீகரப்படுத்தப்பட்டோர்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு இவ்வுண்மை புலப்படாது. அதுபற்றியே தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர் யாவையும் நேசித்தல் வேண்டுமென்று மகத்துக்களால் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆகையால் யாவும் ஒழுக்கத்திலேயே தங்கியிருக்கின்றன. இவ்வொழுக்க வழியில் நின்று எல்லாம் நாம் என்று பாவனை செய்து வரவர அற்புதமான அநுபவங்கள் மூலமாக நாங்கள் சடப்பொருள் அல்ல, சித்துப்பொருளென்று தெளியலாகும்.

சுகவாழ்வு

1. கடவுளை மனம் வாக்குக் காயத்தாலே காலை உச்சி, மாலை என்னும் மூன்று காலத்திலும் வழிபடுதல் வேண்டும்.
2. சரீரத்தையும் மனத்தையும் பரிசுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.
3. சரீரத்திலாவது மனத்திலாவது ஏதும் குழப்படி ஆரம்பிக்கும்போது அந்தக்ஷணமே சாப்பாட்டை நிறுத்தி, ஆலய வழிபாடு, அடியார் வழிபாடு, அல்லது இயன்ற தானதருமங்கள் செய்ய வேண்டும்.
4. வரவுக் கேற்றசெலவு செய்யவேண்டும்.
5. தனிமையாக இருந்து கொண்டு அல்லது நடந்து கொண்டு, தன் வாழ்நாளை நடாத்தும் வகையைச் சிந்திக்க வேண்டும்.
6. மிஞ்சிய போகத்திலாவது, போசனத்திலாவது, வைத்திருக்கு மாசையை அடியோடு தவிர்க்க வேண்டும்.

7. இறைச்சி மீன் குடி முதலியவைகளை விடவேண்டும்.
8. எப்பொழுதும் நல்ல சுறுசுறுப்புள்ளவனாக இருக்க வேண்டும்.
9. தான் மிகவும் பரிசுத்தன் என்றும் தனக்கு ஒரு குறைவில்லை யென்றும் அமைதியாகச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.
10. மேலே சொல்லிய வண்ணம் இவ்வாறு ஒரு வன் சாதித்துப் போதித்து வருவானாயின், யோகமும், ஞானமும், சர்வசித்தியும் ஈற்றில் முத்தியும் லபிக்கும்.

பலாக்காய் பெரியது. ஆனால் ஒரு சிறிய காம் பிலேயே தொங்குகிறது. அக்காம்பிலுள்ள சக்தியே இதன் வல்லமை. இப்படியே உலகம் முழுவதும் அறிய முடியாத ஒருசக்தியில் இயங்குகிறது. அதனை இறைவனெனினும் வேறெதுவெனினும் ஒன்றே.

இன்பவிறையே!

ஒரு பிதா தனது குழந்தையினது மழலை மொழியைக்கேட்டு மகிழ்வானன்றிச் சிறிதுமிகழமாட்டான்.

அவ்வண்ணமே, தேவரீர் அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வீராக. இவ்வுலகத்திலே எத்தனையோ சாதிகளுண்டு. அவைகளின் பழக்கவழக்கங்கள் ஒன்றோடொன்றெவ்வாது முரண்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சாதியும் தத்தம் பழக்க வழக்கங்களே மேம்பாடுடைத்த தெனக் கூக்குரலிடுகின்றது. சமயங்களும்படியே. இவைகள்யாவும் உலகத்தின் சிறப்புக்களையன்றி வேறல்ல. இந்த வித்தியாசமான போராட்டங்களெல்லாம் முன்னுமுள்ளன. நூதனமான காரியங்களல்ல. இவைதாம் இந்தப் பிரகிருதியின் தோற்றங்கள். இவை வேறு தான் வேறு என்றறிந்த அறிவாளி இவைகளுடன் கூடியும் கூடாது யிருப்பன். எத்தனையோமுறைகளில் பெரிய பெரிய அவதாரங்கள் வந்து எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்தும் மீட்டும் இந்த உலகம் அப்படியே யிருக்கின்றது. இது ஒரு பெரிய இரகசியம்.

தேவரீர்! இவைகள் எல்லாம் நன்கறிவீர். நான் ஒன்றுமறியேன். என்னை மன்னித்துக்கொள்ளும்.

ஓம் தத் சத்

அகமுக மாக. அப்போதே ஆனந்தமுண்டாம். எதனால் கண் காணுகிறது? எதனால் காது கேட்கின்றது? எதனால் மூக்கு முகருகின்றது? எதனால் வாய் பேசுகின்றது? அதுதான் ஆத்துமா அல்லது கடவுள். எவ்வளவு சுலபமான வழி? நினைத்துப் பார். அனைத்துமுன் கைவசம் ஒரு கணம் நீ ஊன்றி யோசிப்பாயானால், நீ அதுவேன உனக்கு நன்கு புலனாகும். உன்னுள்ளே தெய்வீகத் தன்மையை உணர். நீயே உனக்குத் தலைவன். நீயே உன்னை நடத்துபவன். நீயே உலகத்துக்கேக சக்கராதிபதி. இந்தத் தூய எண்ணத்தை மறந்தால் இறப்புப் பிறப்பாகிய சமுத்திரத்திற் கிடந்து திக்கு முக்குப்படுவாய்.

எழுந்திரு, விழித்துக்கொள், உன்னை இனி ஒன்றும் வெற்றி யெடுக்க முடியாது. விளக்கு எரிய வேண்டுமாயின் திரியும் எண்ணெயும் வேண்டும். நீ பிரகாசமடைய வேண்டினால் ஓயாமல் ஓம் தத் சத் என உணர்ச்சியோடு (அதாவது உயிரை எழுப்பி) பிரார்த்தனை செய். சீக்கிரம் புத்தகத்தை முடி.

காசியிலிருந்து எழுதிய கடிதம்

தேடித்திரிந்து காசிக்கு வந்து கண்டேன் விசுவநாதனை என்னுள். வாடித்திரிந்து வருந்த வேண்டாம். தேடிய பூடு காலுக்குள்ளே என்ற தெவிட்டா வாசக மொன்றுண்டு. இவ்விடத்திலும் மனிதர்களெல்லாம் எங்களைப்போலேதா னிருக்கிறார்கள்; நூதனமான காரணமொன்றும் பூதல மீதிலில்லவே இல்லை. இருந்த இருக்கிற இருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தா ரெல்லாருக்குமாகக் கருமாதிக ளெல்லாஞ் செய்துமுடிந்து விட்டன. இனிமே லுங்க ளுக் கியைந்தபடி அன்பாக உலகில் நடந்து ஆண்டவன் அடிக் கீழ் அமர்ந்து வாழ்க.

உலகத்திலுள்ள மாயா காரியங்களெல்லாம் தன்னை உணர்த்த உதவிகளாகும் என்பதை விளங்கவேண்டும். ஒருவனை எத்தனை முறை உயர்த்தியும், தாழ்த்தியும் அனு பவம் அடையச் செய்கின்றார் ஈசன்! மயக்கமெல்லாம் தீரவேண்டும். சோதனைகள் எல்லாம் நன்மைக்காகவே யமைந்துள்ள.

நான் யார்

நீ உடம்பன்று. மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தமன்று, நீ ஆத்மா.

ஆத்மா ஒரு நாளும் அழியாது. இது மகான் களுடைய அநுபவ சித்தாந்தம். இந்த உண்மை உனது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப் பதியக் கடவது.

ஆனால் நீ கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது தருமநெறியிற் பிசகாதே. எவ்வயிரும் பெருமான் முன்னிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளவர்.

இப்படிக்கு
அவனே — நானே

நூற்பயன்

நற்சிங் தனையென்னும் நல்லமுதம் உண்டக்கால் கற்கும் நெறியுண்டோ காசினியில் — விற்றூண் ஒன்றுமே யில்லாத உன்மத்தன் யோகனுக்கு என்றுமின்ப மென்றே யிசை.

— நற்சிந்தனை

உ

தையல் நாயகித் தாயே

தையல் நாயகித் தாயே — இதுநல்ல
தருணமம்மா.

(தையல்)

வையம் புகழும் வண்ணை மாநகரில்
வந்த வாமியே சிவ காமியே
கந்த சாமியைத் தந்த

(தையல்)

முற்றும்.

